

Finnish
Oncoming Storm, The
60-0229

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Tulossa oleva myrsky

Phoenix, AZ, USA

29.2.1960

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

¹⁸⁴ Kun olin vain nuori saarnaajapoika, erään saarnaajan sisar kerran halusi minun menevän tansseihin kanssaan. Minä sanoin hänelle, etten käynyt tansseissa. Hän pyysi, että veisin hänet katsomaan erästä näytelmää. Enkä minä halunnut tehdä sitä. Minä sanoin: "Minä en käy katsomassa näytelmiä." Hän kysyi: "Mistä sinä sitten saat mitään nautintoa?"

Minä sanoin: "Tule kanssani kokoukseen."

¹⁸⁵ Tuona iltana minulla oli telttakokous. Olin vain poikanen, noin kaksikymmentäyksivuotias nuori mies. Tuona iltana, useita tuli alttarille. Näin tuon tytön istumassa siellä takana itkien. Sanoin hänelle: "Sinä kysyit minulta erään kysymyksen eilen illalla. Tänä iltana minä voin vastata siihen." Hän sanoi: "Mikä se oli, Billy?"

¹⁸⁶ Minä sanoin, "Tämä on suurin ilo elämässäni." Nähdä syntisten tulevan. Joku tyydyttävä Jokin sydämässäni puhuu rauhaa. He tulevat kotiin!

Tulen kotiin, en koskaan...

¹⁸⁷ Minä pidän sen suloisuudesta. Teistä tuntuu, kuinka Pyhä Henki on läsnä ja tyytyväinen: "Hyvin tehty, hyvin tehty." Tämä on valmistamista, tämä on parantamiskokous, hengellinen parantaminen ensin. Kristuksen Ruumis, hengellinen Ruumis on sairas, se tarvitsee parantumista.

Tulen kotiin ...

Kumartakaa nyt päänne. Jokainen rukoilkoon. Olkoon jokainen rukouksessa.

Kotiin, en koskaan en harhaile.

[Veli Branham puhuu jonkun kanssa alttarilla olevista ihmisistä.] Nyt on parasta, että pidätte huolta tästä veljestä. Sinulla on oltava jotakin täällä. Haluaisin ihmisten viipyvän täällä muutamia minuutteja kauemmin...?... Pysykää vain täällä, juuri näin...?... Jumala siunatkoon teitä.

Tulossa oleva myrsky

¹ Jääkäämme seisomaan hetkeksi rukousta varten. Kumartaisimmeko päämme. Armollinen taivaallinen Isänne, me olemme todella etuoikeutettuja ihmisiä tänä iltana, kun me voimme katsoa Sinun loistaviin kasvoihisi, ja kutsua Sinua Isäksemme; tietäen siirtyneemme kuolemasta Elämään, koska Pyhä Henki todistaa meidän kanssamme, että me olemme Jumalan poikia ja tyttäriä. Ja Hän on meidän todistajamme siitä, että olemme siirtyneet tuon rajalinjan ylitse; sillä maailman asiat, joita meillä oli tapana rakastaa ja helliä, ovat nyt kuolleita. Ja me olemme nousseet ylös uusina Kristuksen kanssa, ja istumme yhdessä taivaallisissa, paikoissa, Hänessä, nauttien Hänen Läsnaolostansa. Kuinka me kiitämmekään Sinua tästä!

² Ja tänä iltana, tässä tilaisuudessa, me rukoilemme, että Sinä vierailisit luonamme mahtavalla tavalla. Siunaa tätä pientä seurakuntaa, jota me rakastamme. Ja tätä suurta yhdessäoloa, ja rakkaus, joka meillä on sitä ja sen pastoria kohtaan, sen kaikkia jäseniä kohtaan, ja niitä kohtaan, jotka ovat yhdessä kanssamme täällä tässä kokouksessa.

³ Ja me rukoilemme, taivaallinen Isä, että tämä ilta tulisi olemaan erikoinen ilta, niin että me tulemme pitkään muistamaan Hänen Läsnaolonsa tänä iltana.

⁴ Jos täällä on tänä iltana joitakin, jotka eivät tunne Herraa Jeesusta henkilökohtaisena Pelastajanaan, voikoot he löytää Hänet tänä iltana, Herra, Hänet, joka on mennyt erämaahan etsimään eksynyttä lammasta, joka ei vielä ole palannut lammastarhaan. Suo se, Herra. Ja voikoon leirin yllä olla armo tänä iltana, sillä sitä me anomme. Herran Jeesuksen Nimessä me pyydämme tätä. Aamen. (Voitte istuutua.)

⁵ On niin mukava olla takaisin tässä tabernaakkelissa, tai kirkossa, tänä iltana, tässä hienossa yhdessäolossa. Ja tämän päivän me olemme eläneet eilisiltaisista pienistä kultajyväsistä.

⁶ Ja katsoessani yleisöä, voin nähdä eri kasvoja, joita olen tavannut. Kuinka olisinkaan halunnut puristaa kättä heidän kanssaan, mutta me olimme vähän myöhässä, ja minun täytyi kiirehtiä tänne. Mutta haluan teidän tietävän, että eilen illalla täällä oli monia, jotka voin tuntea muista kokouksista.

⁷ Eilen illalla mennessäni kotiin, sanoin vaimolleni: “Mitähän sitten tulee olemaan, kun me kuljemme rajan ylitse?” Me seisomme siellä ja sanomme: “Hei, siellähän on veli se-ja-se! Ja tuolla on...” Oi, se tulee olemaan jotakin! Ja me katsomme eteenpäin tuohon päivään, joka on oleva pian. En tiedä, milloin se tulee olemaan, mutta se on varmasti oleva loistavaa aikaa. Johannes, sen jälkeen, kun hän oli nähnyt Jumalan suuret kirkkaudet, kun ne oli paljastettu hänelle, Ilmestyskirjassa, hän sanoi: “Niin, tule, Herra Jeesus.” Hän oli nähnyt, että se oli niin ihmeellistä.

Noin kaksi viikkoa sitten olin Kingstonissa, Jamaikalla.

⁸ Ja monet ihmiset ajattelivat, ja tekevät yhä niin, että näyt ilmestyvät vain puhujanlavalla. Oi, se ei ole edes kymmenesosa niistä. Se ei ole edes yksi yhdeksäs- kymmenesosa niistä. Ne ilmestyvät koko ajan, kaikkialla, eikä yksikään ole kertaakaan ollut väärin.

⁹ Minä vierailin siellä tuon Täyden Evankeliumin liikemiesten alaostaston luona. Ja kaksi ilta oli kulunut ja me olimme saarnanneet Evankeliumia; tullakseni tutuksi yleisön kanssa, ja tunnustellakseni ihmisten henkeä. Ja minä sanoin: “Uskon sen riittävän, ja tänä iltana me annamme rukouskortteja ja alamme rukoilemaan sairaiden puolesta”. Ja Herra siunasi meitä. Ja toinen ilta kului.

¹⁰ Ja sitten me menimme sinne Flamingo hotellin ruokasaliin, jossa me asuimme. Kaikki siellä on eurooppalaisen tavan mukaisesti; kun te maksatte vuokranne, te maksatte ruokalaskunne; se kaikki kuuluu vuokraan. Me olimme siellä aamiaisella. Ja siellä oli suuri joukko Täyden Evankeliumin miehiä, ja myös muita. Ja siellä tuli esiin kysymys: “Nuo näyt”, he sanoivat, “ne ovat ihmeellisiä. Olisi kerrassaan hienoa, jos ne ilmestyisivät missä tahansa.”

¹¹ “Oi”, minä sanoin, “mitä varmimmin ne tekevät niin.” Ja minä sanoin: “Se ei paranna ketään. Jos olette panneet merkille, niin minä; kysyn ihmisiltä: ‘Tulisiko se auttamaan teidän uskoanne, uskoaksenne Jumalaa?’”

¹² Näyt eivät paranna; Kristus on jo tehnyt sen. Ne ovat vain auttamassa teidän uskoanne. Se on vain jotakin, mitä Jumala on lisännyt; siunaus, jonka Hän lupasi lähettää, viimeisten päivien vahvistuksen. Me tulemme menemään siihen myöhemmin viikon aikana.

¹³ Mutta me istuimme siellä aamiaispöydässä, ja minä sanoin: “Pyhä Henki on läsnä täällä juuri nyt. Ja veli Shakarian, melkein kaikki teistä

Tulkaa nyt, tunnustakaa nyt syntinne, eikä teidän silloin enää tarvitse mennä tuomiolle. Jumala siunatkoon tätä paria, joka juuri tuli. Jumala siunatkoon sinua, herra. Se on hyvä. Jumala siunatkoon sinua nuori nainen.

¹⁷⁸ Ettekö nousisi ylös ja tulisi tänne? Rukoilkaamme. Tulkaa Suojaan.

*... olen vaeltanut synnissä liian kauan
Oi Herra, olen tulossa kotiin.*

¹⁷⁹ Sallikaa minun sanoa tämä, urkujen jatkaessa soittamista. Sanoma tänä iltana, on rakkauden, armon ja varoituksen Sanoma. Huomenillalla, tämä Sanoma voi olla korvissanne jossakin muualla, tuomion Sanomana. Armon vielä ollessa Siinä, tulkaa, ja vastaanottakaa Se. Etkö tekisi sitä, ystävä? Jonakin päivänä minun täytyy kohdata teidät tämän kanssa, mitä olen sanonut tänä iltana. Ettekö haluaisi tulla? Antakaa Sen puhua armosta teille. Laulaessamme vielä kerran “Nyt minä tulen kotiin”, ettekö haluaisi tehdä sitä?

¹⁸⁰ Pysy vain tässä, sisar. Pysykää kaikki täällä hetken. Me haluamme rukoilla näiden kanssa alttarilla. Antakaamme heidän seistä siellä, missä he ovat.

Olen harhaillut kauas...

Nouskaa nyt ylös ja tulkaa. Minä kutsun teitä tulemaan. Ettekö tulisi?

Nyt minä tulen kotiin;

Synnin polkuja en enää pidempään astu,

Herra, minä tulen kotiin.

¹⁸¹ Kristityt, rukoilkaa nyt. “Tulen kotiin.” Tule, syntinen veljeni; tule sisareni; Hänen Verellänsä ostetut, joiden puolesta Kristus kuoli. Ettekö haluaisi tulla nyt? Sallikaa minun suostutella teitä, tämä on suuri hetki, kun tuomio odottaa tämän kansakunnan ovella, maailman ovilla. Haluaisitteko tulla? Minä pyydän teitä Kristuksen asemesta, tulkaa Kristukselle, kun vielä voitte! Antakaa sen olla armon eikä tuomion.

¹⁸² Hyräilkäämme sitä nyt. [Veli Branham alkaa hyräillä “Herra, minä tulen kotiin.”]

¹⁸³ Olisiko siellä vielä joku, kun me vielä hetken odotamme? Monet ottavat paikkansa heidän ympärillään. Eikö tämä olekin suloinen hetki? En tiedä, se voin olla vain minä, mutta minusta tuntuu niin hyvältä juuri nyt. Tätä minä kaipaen, tätä minä rakastan.

mutta Sinä voit korjata heidät.. Ja noille, jotka kohottivat kätensä, Sinä olet sanonut: “Kukaan ei voi tulla, ellen Minä häntä vedä. Ja kaikille, jotka tulevat, Minä en heitä häntä pois, vaan annan hänelle Iankaikkisen Elämän, ja herätän hänet viimeisenä päivänä.” Me tiedämme, Herra Jumala, Se olet Sinä! He kohottivat kätensä, he tahtovat Sinut. Nyt Isä, täytä heidän sydämensä hyvyydellä ja laupeudella, Pyhällä Hengellä. Olkoon tämä ilta, jota he eivät koskaan tule unohtamaan, koska he tänä iltana vastaanottivat Jeesuksen Kristuksen omana Pelastajanansa, ja tulivat täytetyiksi Pyhällä Hengellä.

¹⁷² Päämme ollessa painettuna. Jos te uskotte, että Jumala kuulee minun rukoukseni, ja haluaisitte minun laskevan käteni teidän päällenne ja rukoilevan kanssanne, jos te... Sillä aikaa, kun kaikkien päät ovat kumarrettuina ja musiikkia soitetaan pehmeästi, jos te haluatte tulla. Haluaisin niin monen, jotka vain haluavat, tulevan tänne, jokaisen, joka haluaa vastaanottaa tämän suuren Pelastuksen Sanoman, Pyhän Hengen. Ja sanokaa: “Veli Branham, minä haluan tulla eteen juuri nyt, tunnustaakseni, että olen ollut väärässä. Mutta, haluan Pyhän Hengen antavan minulle anteeksi, ja lohduttavan minua nyt, ja antavan minulle rauhan, kun ravistelun aika tulee.”

¹⁷³ Tiedätkö, että kaikki mitä voidaan ravistella, tullaan ravistelemaan. “Mutta me saamme Kuningaskunnan, jota ei voida liikuttaa!” Se on Kristus..

¹⁷⁴ Haluaisitteko tulla ja seistä täällä alttarilla minun kanssani, antaa minun ottaa teitä kädestä ja rukoilla kanssanne? Jos haluatte, niin nouskaa ylös nyt ja tulkaa, meidän hiljaisesti laulaessamme.. Te, jotka kohotitte kätenne, tulkaa nyt tänne ja seiskää alttarilla hetki, jos haluatte, Sillä aikaa, kun me nyt laulamme tämän säkeistön “Tulen kotiin”.

¹⁷⁵ Mitä, jos tämä on viimeinen kerta, kun koskaan tulette kuulemaan Tätä? Ajatelkaa sitä! Mitä, jos se on viimeinen kerta? Mitä, jos sireeni soi jonkin ajan kuluttua ulkona kadulla ja se olette te, teidän ruumistanne tullaan noutamaan? Mitä, jos te kutsutte lääkäriä kello kahdelta aamulla, ja se on sydänhalvaus? Silloin te vastaatte itsestänne. Ettekö haluaisi silloin Tämän soivan? Tulkaa nyt turvaan, ettekö tekisi sitä, koska teidän täytyy seistä viimeisenä päivänä.

¹⁷⁶ Jumala siunatkoon teitä. [Veli Branham rukoilee ihmisten kanssa alttarilla, seurakunnan jatkaessa laulamista “Herra, minä tulen kotiin.”]

¹⁷⁷ Ettekö nousisi ylös ja tulisi tänne näiden muiden kanssa, jotka seisovat alttarilla? Tulkaa. Tuomio on nyt tulossa. Ettekö haluaisi tulla?

tunnette hänet, veli Demoksen, joka on sydänystäväni, ja veli Arganbright ja niin monia, muita oli läsnä, veli Sonmore, Täyden Evankeliumin Liikemiesten presidenttejä ja varapresidenttejä ja niin edelleen.

¹⁴ Ja minä sanoin: “Tämä poika, joka tulee tässä, on sairas”, tarjoilija. Ja kun hän pääsi lähelle pöytää, alkoi Pyhä Henki puhua hänelle, sanoen: “Sinä kärsit sydänvaivasta. Myös sinun vaimosi on kristitty. Sinä uskot, mutta sinä olet peloissasi.” Ja hänelle kerrottiin, kuka hän oli, ja kaikki siitä. Ja tuo poika melkein tipautti voiastian lautaselleni. Hän sanoi: “Se on totta!”

¹⁵ Sitten kerroin hänelle; en minä, vaan Pyhä Henki kertoi, mikä oli vikana hänen vaimollaan kotona, ja heidän rukouksestaan yhdessä sinä aamuna, ennen hänen lähtöänsä, ja hänen aikomuksestaan tavata minua tuona päivänä. Oi että, hän melkein pyörtyi!

Ja hän sanoi: “Minä en voi ymmärtää, kuinka se tapahtuu.”

Minä sanoin: “En myöskään minä ymmärrä sitä.”

¹⁶ Ainoa asia, jonka tiedän, on veli Shakarian tai... Suokaa anteeksi. Veli du Plessis oli siellä auton luona tullessani, ja veli Mercier ja minä puhuimme siitä suloisesta hengestä, joka on tässä seurakunnassa. Me rakastamme sitä, niin hieno yhteys. Se on oikein hienoa, veli, pidä sitä yllä. Se on hienoa, pastori. Se on hyvä asia. Ja me puhuimme, ja hän sanoi: “Veli Branham, arvelen, että sinulla on paljon vaikeuksia...”

¹⁷ Minä sanoin: “Ei. Se mikä hämmästyttää minua, on Jumalan armo.” Sanoin. “Monta kertaa olen kuluttanut loppuun Hänen laupeutensa. Mutta koskaan en voi kuluttaa loppuun Hänen armoansa, ja olen niin iloinen siitä.”

¹⁸ Ja niinpä keskustellessamme siellä pöydässä tuona aamuna, siellä kulki eräs nuori nainen lakananippu olkapäällään paikan lävitse, matkalla kunnostamaan vuoteita. Minä sanoin: “Valo pysyy nyt tuon tytön yllä.” Minä sanoin: “Kutsukaa hänet takaisin tänne.” Me kutsuimme hänet, ja Pyhä Henki alkoi kertoa hänelle kaikista hänen ongelmistansa.

¹⁹ Hän ei ollut kristitty; ei täyden Evankeliumin uskovainen, voisin sanoa sen niin. Hän oli tehnyt tunnustuksen ollessaan pieni lapsi. Hänen äitinsä oli vienyt hänet kirkkoon kaksitoistavuotiaana, tai jotakin sellaista. Hänet oli kastettu, mutta hän ei koskaan käynyt kirkossa. Siksi sanoin, että “hän ei ollut kristitty”.

²⁰ Seurakunta ei tee teistä kristittyä. Seurakunta vain auttaa teitä olemaan kristitty, auttaa teitä pysymään sellaisena, joksi olette syntyneet, auttaa teitä säilyttämään kokemuksenne, ollessanne yhteydessä veljien kanssa, joilla on samanlainen kallis usko.

²¹ Ja istuessamme siellä, minä katselin. Veli Demos Shakarian huomautti minulle siitä, kysyen: “Mikä hätänä?” Kunpa hän ei vain olisi sanonut sitä juuri, sillä hetkellä!

²² Minä sanoin: “Muistakaa, NÄIN SANOO HERRA. Joku, joka on lähellä minua, on lähellä kuolemaa. Ja tulee olemaan joku nuori mies, joka sylkee verta suustansa.”

Ja minä kysyin: “Missä on Billy?”

²³ Monet teistä tunnette poikani Billy Paulin. Hänen äitinsä kuoli hänen ollessaan aivan pieni. Minä kannoin häntä ympäri. Yöaikaan, meillä ei ollut tarpeeksi varaa kivihiileen pitääksemme tulta, joten me... Minä panin hänen pullonsa kainalooni tällä tavalla, pitääkseni sen lämpimänä häntä varten yöllä. Kun hän heräsi itkien äitiänsä, minä panin pullon hänen suuhunsa. Ja hänen äitinsä sanoi minulle kuollessaan: “Pysy aina Billyn kanssa.” Ja me olemme olleet todelliset kaverukset. Ja niinpä, minne tahansa minä menenkin, minä otan Billyn mukaani, ja hän on pysynyt kanssani.

²⁴ Niinpä sitten, Billy oli lähdössä paikkaan jota kutsutaan “Toivon puutarhaksi”, ottaakseen joitakin valokuvia. Minä kutsuin hänet nopeasti ja sanoin: “Älä mene. Jotakin on tapahtumassa.”

²⁵ Monta kertaa näyt sanovat asioita, joista me emme tiedä, mitä ne ovat. Raamatun profeetat eivät tienneet, mistä he kirjoittivat, he vain kirjoittivat Sen. Ja he olivat vahvistettuja miehiä, innoitettuja.

²⁶ Ja veli Shakarian sanoi: “Veli Branham, mitä sinä sanoisit, että tulee tapahtumaan?”

²⁷ Minä sanoin: “En tiedä. Joku, jolla ei ollut hampaita, minä näin hänen haukkaavan henkeä kahdesti, ja kuolevan. Ja tuo toinen henkilö sylki verta suustansa, näytti nuorelta mieheltä; ja sanottiin: ‘Hän ei saa kuolla, hän ei ole valmis.’”

²⁸ Ja sitten me seurasimme sitä. Minä tunsin johdatusta, mennä Jamaikaan, mutta en Puerto Ricoon.

²⁹ Niinpä, kun me saimme aikaa, kun aika tuli mennä Puerto Ricoon, samaan paikkaan, jossa tuo lentokone putosi siellä Jamaikalla ja tappoi kaikki nuo ihmiset. He näyttivät sioilta riippumassa siellä turvavöiden

Jumala. Minä tarvitsen Sinua. Minä haluan Pyhän Hengen. Ja minä haluan olla sinetöity Kristuksen Ruumiissa, niin että voin tuntea oloni mukavaksi ja nauttia parantavista säteistä, nauttia Jumalallisen parantumisen säteistä sielussani, ja fyysisestä parantumisesta ruumiissani, ja vaeltaa Karitsan kanssa joka päivä, turvallisesti. Ei väliä, mitä lehdet kirjoittavat; olen kuullut eräästä suuresta Lehdestä, jonka nimi on Raamattu. Olen mennyt turvaan. Ei väliä sillä, mitä tapahtuu, minä olen turvassa. Jos kuolema ottaa minut, niin; ‘ne, jotka ovat Kristuksessa, tulee Jumala tuomaan Hänen kanssaan, Hänen Tulemuksessansa.’ Minä olen yhä turvassa. Kuolema ei voi vaivata minua.”

¹⁶⁷ Jumala siunatkoon sinua, herra. Jumala siunatkoon sinua. Joku muu vielä, ennen kuin rukoilemme? “Minä haluan turvallisen Asuinpaikan, veli Branham.” Onko joku, joka ei kohottanut kättänsä? Jumala siunatkoon sinua, rouva. Se on hyvä. Jumala siunatkoon.

¹⁶⁸ Nyt tuo sama Jumala, joka on saanut teidät vakuuttuneiksi siitä, että olette väärässä, on täällä tehdäkseen sen oikeaksi

¹⁶⁹ Kumartakaamme nyt päämme ja rukoilkaamme jatkuvasti. Puhukaa Hänelle nyt omalla tavallanne. Vaikka ette voisi tehdä mitään enempää kuin tuo publikaani, joka löi itseänsä rintaan ja sanoi: “Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.” Se on kaikki, mitä hänen täytyi sanoa; Jumala tiesi kaikki loput siitä. Ja hän meni kotiin vanhurskautettuna. Menkää te Kotiin samalla tavalla tänä iltana, turvassa myrskyltä.

¹⁷⁰ Taivaallinen Isämme, nämä muutammat sekavat ja hajanaiset sanat, aivan niin kuin tunsin johdatusta sanoa ne, ne puhuttiin. Minä rukoilen, että Sinä jollakin tavalla, tuntien kaikki sanat, voisit panna ne yhteen. Katso minun sydämeeni tänä iltana, ja näe minun sydämeni yksinkertaisuus. Ja sanoma oli tarkoitettu ihmisiä varten rakkaudessa ja suloisuudessa, Herra, niin “että he voisivat löytää tämän Levon, jonka Sinä olet antanut minulle ja tuhansille muille, että he voisivat tuntea Jeesuksen, ainoan sielujensa Pelastajan, niin että Hän Voisi johtaa heidät meidän Isällemme, Jumalalle, jossa he voisivat olla turvassa Hänen sylissänsä, Hänen lävistettyä kylkeänsä vasten, ja vastaanottaa Hänet, ja olla vapaat tuomiosta.

¹⁷¹ Ja monet tänä iltana, Herra, kyllä, monet kohottivat kätensä. Mitä muuta minä voin tehdä, Herra, kuin käskä heitä “uskomaan”? Ja, jos he ovat uskoneet ja olleet vilpittömiä siinä, niin on mahdotonta, ettei heillä olisi Iankaikkista Elämää tällä hetkellä. Sillä Sinä sanoit: “Hän, joka kuulee Minun Sanani.” He olivat Sinun, he eivät ehkä olleet oikein,

siunatkoon sinua siellä aivan takana, nuori nainen. Tämä rouva tässä, Jumala siunatkoon sinua. Kyllä. Herra siunatkoon sinua, ja myös sinua. Oi, se on hienoa. Joku muu vielä, kohota vain kätesi.

Te kysytte: "Veli Branham, mitä se merkitsee?"

¹⁶⁰ Jumala siunatkoon sinua, sisar. Jumala siunatkoon sinua siellä takana, herra. Jumala siunatkoon sinua tässä, rouva. Se on hienoa.

¹⁶¹ "Mitä se merkitsee, veli Branham, kun minä kohotan käteni?"

¹⁶² Tiedättekö, että tieteen mukaan te ette voi kohottaa käsiänne? Jos teissä ei olisi elämää, te ette voisi sitä tehdä. Tiede ei tiedä, mitä elämä on. He tietävät, että se on elämä, mutta he eivät tiedä, mitä se on. He eivät voi käsittää sitä. Ja miten se on? Tiede sanoo, että painovoima pitää teidän kätenne alhaalla, aivan samoin kuin se pitää teidän jalkanne maassa.

¹⁶³ Mutta teillä on henki itsessänne. Ja tuo henki... Jokin on ollut teitä lähellä. Jeesus sanoi: "Ei kukaan voi tulla Minun tyköni, ellei Minun Isäni häntä ensin vedä, ja kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, he tulevat minulle." Ettekö ole onnellinen tänä iltana tietäessänne, että Jumala voi koskettaa teidän sydäntänne, että on jokin pieni Ääni sanomassa: "Tule turvaan"? Tarkatkaa nyt: "Häntä, joka Minun tyköni tulee, Minä en tule heittämään pois."

¹⁶⁴ Mitä on tähtynyt tapahtua? Teidän vieressänne on tähtynyt istua Jonkun, joka on sanonut: "Sinä olet väärässä." Oi, te voitte kuulua seurakuntaan. Mutta, Ääni sanoo: "Sinä olet väärässä," sinä et vielä ole vastaanottanut Pyhää Henkeä. Sinä et ole sisällä Arkissa."

¹⁶⁵ Kuinka me pääsemme sisälle tuohon Arkkiin? Emme kävelemällä Siihen sisälle. Kuinka me pääsemme Siihen sisälle? "Yhdessä Hengessä me kaikki olemme kastetut yhteen Ruumiiseen." Kaikki uskovaiset on kastettu sisälle tuohon yhteen Ruumiiseen. Kuinka? Pyhässä Hengessä. "Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat." Siellä me olemme. Ruumiissa, turvallisesti.

¹⁶⁶ Jos te ette ole, niin alkää antako Saatanan estää itseänne tänä iltana kohottamasta kättänne. No niin, mitä se tekee? Se on rikkonut jokaisen tieteen säännön, kun te kohotitte kätenne. Se osoitti, että jokin teissä oli tehnyt päätöksen. Jokin tiedettä suurempi, jokin, joka uhmaa tieteen lakeja, sanoen: "Minussa on henki, joka sanoo: 'Minä olen väärässä.' Ja vierelläni istuu Yksi, joka sanoo: 'Vastaanota Minut. Minä kohotin käteni Taivaasta tulevaa Ääntä kohden. Ole armollinen minulle, Oi

varassa, vain osia heidän ruumiistaan, jotka olivat palaneet. Ja he työnsivät sen pois, ja me... Tuo lentokone oli vielä siellä meidän tullessamme. Ja meidän koneestamme, joka tuli noutamaan meitä Puerto Ricoon, räjähtivät männät, tuolla samalla paikalla, kun he pysähtyivät noutamaan meitä. Billy sanoi: "Isä, oletko varma, että meidän pitäisi ottaa tuo riski?"

³⁰ Minä sanoin: "Tuo kristittyjen Liikemiesten osasto sanoi, että minun täytyy tulla. Menen sinne pariksi illaksi heidän tähtensä."

Hän kysyi: "Muistatko tuota näkyä?" Sanoin: "Kyllä."

³¹ Mutta kolme päivää myöhemmin, seistessäni eräässä puutarhassa Puerto Ricossa, (en ole milloinkaan nähnyt mitään niin kaunista.) Ja veli Fred Sothmann, ystäväni Kanadasta, (hän saattaa olla täällä tänä iltana), oli ottamassa valokuvia. Täällä Phoenixissa on kaunista, Los Angelesissa on kaunista, Miamissa on kaunista, mutta sitä ei voi verrata Puerto Ricoon. Oi, se on kaunis, enkä ole koskaan elämässäni nähnyt mitään sen kaltaista! Nuo suuret riutat siellä puoli mailia merelle, jossa aallot murtuivat. Ja flamingot kävelivät ympäri noita trooppisia puistoja, ja kaikkea. Enkä ole koskaan nähnyt mitään, joka muistuttaa niin kovasti taivasta. Veli Sothmann kääntyi ympäri ja sanoi: "Veli Branham, taivaan täytyy näyttää tällaiselta."

Minä sanoin: "Oi, se ei ole verrattavissa Taivaaseen." Hän sanoi: "Katso tuota suurta merta!"

³² Minä sanoin: "Maan heiluminen saa aikaan aallot. Mutta Siellä se tulee olemaan rauhallista, se on oleva siellä niin vaiti kuin vain voi olla..." Ja minä sanoin: "Siellä eivät flamingot kävele ympäri puistoa, vaan siellä tulevat enkelit kävelemään ympäri sitä puistoa, jossa me seurustelemme."

³³ Ja juuri silloin näin anoppini ja appeni kävelevän ohitseni. Appeni on nyt ollut poissa kahdeksan tai kymmenen vuotta. Ja juuri tuolla samalla minuutilla, meni anoppini kohtaamaan hänet. Hän kuoli juuri tuolla samalla hetkellä.

³⁴ Ja kun minä kaksi tuntia Mamiin tuloni jälkeen soitin kotiin, saadakseni tietää, miten kaikki sujui kotona, oli anoppini (ilman hampaita) haukannut henkeä kahdesti ja kuollut. Hänen poikansa, joka ei ollut valmis kuolemaan, joka oli enemmän tai vähemmän alkoholisti, oli saanut sisäisen verenvuodon vatsaansa, ja veri pursui hänen suustansa kaikkialle.

³⁵ Veli Shakarian soitti minulle eräänä päivänä. Hän sanoi: “Veli Branham, mikään ei ole koskaan tehnyt minuun samanlaista vaikutusta kuin kuulla se.” Katsokaahan, hänen tuli keskeyttää tuo näky tuolla kerralla, niin että ei tiedettäisi kuka se oli, niin että hän olisi ymmärtänyt mitään siitä. Hän sanoi: “Minä uskon, että palvelustehtävä on juuri nyt astumassa voimaan.” Voikoon se olla niin.

³⁶ Voikoon täällä Phoenixissa juuri nyt tapahtua jotakin, joka innoittaisi jokaisen. Voikoon Pyhä Henki tulla keskuuteemme ja tehdä jotakin, joka saa meidät vetämään sota-asumme tiukemmalle ja valmistautumaan Hänen Tuloansa varten. Herra siunatkoon teitä.

³⁷ Nyt, jotta en pitäisi teitä liian pitkään, koska on seisojia. Mutta te olette niin hienoja kuuntelijoita, että näyttää kuin voisın puhella koko illan. Mutta en usko tekeväni sitä, mutta arvelen, että te eilen illalla ajattelitte minun yrittävän tehdä niin.

³⁸ Minä annan teille pienen vihjeen. Puhuin eräästä aiheesta omassa tabernaakkelissani yhtenä aamuna, aloitin yhdeksän kolmekymmentä, ja pääsin sen lävitse noin kaksitoista kolmekymmentä; kuitenkin olin varottanut heitä ennalta; aiheeni oli: *Kuulla, tuntea, ja toimia*. Ehkä me sunnuntaina tai jonakin iltana otamme tuon saman aiheen. Noin suunnilleen vuoden, on Pyhä Henki kehottanut minua puhumaan siitä, ja lopulta minä puhuin sen seurakunnassa.

³⁹ Menkäämme nyt Raamatuissamme nopeasti Matteuksen Evankeliumin 7. lukuun ja aloittakaamme lukeminen 24. jakeesta.

Sen tähden kuka tahansa kuulee nämä minun sanani, ja tekee ne, minä tahdon verrata häntä viisaaseen mieheen, joka rakensi talonsa kalliolle:

Ja sade lankesi, ja tulvat tulivat, ja tuulet puhalsivat, ja iskivät taloa; ja se ei sortunut: sillä se oli perustettu kalliolle.

Ja jokainen, joka kuulee nämä minun sanani, eikä tee niitä, on verrattavissa tyhmään mieheen, joka rakensi talonsa hiekalle:

Ja sade lankesi, ja tulvat tulivat, ja tuulet puhalsivat, ja iskivät taloon, ja se sortui: ja sen sortuminen oli suuri.

⁴⁰ Antakoon Herra nyt siunauksensa Sanansa lukemiselle. Haluan puhua muutaman hetken aiheesta: *Tulossa oleva myrsky*. Ja luotan Jumalaan, että tulemme olemaan kykenevät luovuttamaan itsemme Pyhälle Hengelle. Sillä jokainen tietää, että minä en ole saarnaaja.

¹⁵¹ Älkää murehtiko, viikunapuu työntää esiin silmujansa, se on viimeinen merkki. Tuo lippu, maailman vanhin lippu liehuu Jerusalemin yllä. Israel on nyt itsenäinen kansakunta ja, sillä on oma armeijansa. Se oli sokaistuna pienen ajanjakson, mutta se on tulossa yhteen jälleen. Jumala lupasi sen. Silloin on pakanain loppu oleva. He odottavat Messiasta.

Tiedättekö, Jumalalta kysyttiin erään kerran: “Voitko Sinä unohtaa Israelin?”

¹⁵² Hän sanoi: “Kuinka korkea on taivas? Kuinka syvä on meri? Mittaa se!” Tuo profeetta sanoi: “Minä en voi tehdä sitä.”

¹⁵³ Jumala sanoi: “Niin en myöskään Minä voi koskaan unohtaa Israelia. Se on Minun silmäteräni.”

¹⁵⁴ Siinä on viimeinen merkki. Jeesus sanoi: “Kun te näette viikunapuun työntävän, esiin silmunsä, silloin te tiedätte, että aika on lähellä, aivan ovella.” Israelia on alettu palauttamaan ennalleen. Sillä on oma rahansa, se sai sen noin neljä viikkoa sitten. Israelilla on oma valuuttansa ja kaikkea. Se on täysin oma kansakuntansa.

Mitä me odotamme? Pakanain ajan päättymistä.

¹⁵⁵ Ja viimeinen merkki, joka profetoitiin annettavaksi pakanoille, on näytetty tässä kansakunnassa ja ympäri maailman, niin kuin se tehtiin Sodomän päivinä.

¹⁵⁶ Kun Hän sanoi: “Missä on Saara, sinun vaimosi?” Niin oli vieras, kuinka Hän tiesi, että Saara oli hänen vaimonsa? Mistä Niin tiesi, että Abrahamin vainon nimi oli Saara? Hän sanoi: “Hän on teltassa Sinun takanasi.”

¹⁵⁷ Ja Saara nauroi itseksensä siellä teltassa Hänen selkensä takana, ja tuo Mies sanoi: “Miksi Saara nauroi?”

¹⁵⁸ Jeesus sanoi: “Kun tämä tapahtuu, silloin aika on käsillä.” Se on nähty! Se on tapahtunut. Seuraava asia on tuomio.

¹⁵⁹ Oletko sinä tuossa siunatussa Kätköpaikassa, ystävä? Olkoon Jumala armollinen! Jos et ole, ja haluaisit tulla muistetuksi tänä iltana rukouksessa, niin kohota kätesi ja sano: “Veli Branham, rukoile minun puolestani.” Missä tahansa rakennuksessa, kohottakaa... Jumala siunatkoon sinua, ja sinua, ja sinua. Se on hyvä. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Sanoisiko joku muu vielä: “Muista minua, veli Branham”? Jumala siunatkoon sinua, veli. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Jumala siunatkoon sinua siellä takana. Jumala

¹⁴⁶ Myrskyt ovat tulossa. On olemassa kätköpaikka, oi, siunattu Kätköpaikka! on Kristuksessa.

¹⁴⁷ Kumartakaamme päämme hetkeksi. Haluan teidän ajattelevan vilpittömästi ja vakaasti muutaman hetken.

¹⁴⁸ Oletteko löytäneet tuon siunatun Kätköpaikan vihalta? Muistakaa, ei ole kahta paikkaa, on vain Yksi. Te voitte olla hyvä jäsen jossakin seurakunnassa, mitä vastaan minulla ei ole mitään pahaa sanottavana. Mutta, jos se on kaikki, mitä teillä on, jos teidän elämäanne ei voi verrata Apostolien Tekoihin, jos Pyhä Henki, jonka te väitätte omistavanne, ei saa teitä elämään niin kuin elettiin Apostolien Teoissa, niin, että teidän elämästänne voitaisiin kirjoittaa toinen kirja, silloin teidän on paras ottaa vaarin varoituksesta. Jos Viiniköynnöksen ensimmäinen oksa tuotti helluntaiseurakunnan; niin toinen oksa tulee tuottamaan toisen helluntaiseurakunnan, helluntaikokemuksen kanssa, tuottaen samoja hedelmiä joita ensimmäisellä seurakunnalla oli. Pysyttekö te tuossa siunatussa, pyhässä Herran Läsnäolossa? Oletteko siirtyneet kuolemasta Elämään? Lepäättekö te jonkin tunteen varassa, jonkin psykologisen vaikutuksen varassa, tai järkipäisyyden puheen varassa? Vai pysyttekö te jatkuvasti Hänen Läsnäolossansa, elämäne kantaessa Hengen hedelmää; pitkämielisyyttä, hyvyttä, nöyryyttä, lempeyttä? Voitteko te, kuullessanne joidenkin puhuvan itsestänne, rakastaa heitä niin paljon, että sydämessänne rukoulette heidän puolestaan? Vai onko se jokin itsekäs pieni rukous: "Oi Herra, minä tiedän, että minun tulisi rukoilla hänen puolestaan, mutta..." Oi, ei, veli. Onko tuo Jumalan rakkauden suloisuus teissä, "Oi, pyyhkäise sieluni ylitse! Oi Pyhä Henki! pyyhkäise sieluni ylitse"? Jos ette vielä ole löytäneet tuota turvapaikkaa, veljeni!

¹⁴⁹ Minä tulen vierailemaan viimeisen kerran Phoenixissa jonakin päivänä. Tämä voi olla se, sikäli kuin tiedän. Ja tämä voi olla viimeinen kerta, kun Evankeliumi saarnataan tämän pöydän ylitse, minä en tiedä. Me näytämme olevan hirvittävän lähellä loppua. Israel on tullut takaisin kotimaahansa, se on viimeinen merkki, joka annettiin.

¹⁵⁰ Olin katsomassa erästä elokuvaa yhtenä iltana, jossa vanhoja ja raajarikkoisia omaisia kannettiin pois laivoista, kun he tulivat sinne. Heiltä kysyttiin: "Oletteko tulleet takaisin kotimaahan, kuollaksenne?"

He sanoivat. "Ei. me olemme tulleet takaisin nähdäksemme Messiaan."

Täällä on saarnaajia minun takanani. Minua ei ole koskaan koulutettu saarnaajaksi. Mutta vanhalla, hitaalla tavallani... Herra antoi minulle jotakin muuta tehtäväksi. Matta rakastan käyttää aikaa, selittääkseni mitä tiedän Herrasta ja Hänen hyvydestään, ja yrittääkseni kertoa muille siitä. Ja nyt tänä iltana me puhumme aiheesta *Tulossa oleva myrsky*. Ja jos minulta loppuvat sanat, ilmaistakseni mitä tunnen sydämessäni, niin rukoilen, että Pyhä Henki tulisi paljastamaan sen.

⁴¹ Jeesus puhui tässä tulossa olevasta myrskystä, jonka täytyy iskeä jokaista miestä ja naista, joka on syntynyt maailmaan. Ei ole yksinkertaisesti mitään ulospääsyä siitä. Tuo myrsky tulee iskemään teitä jonakin aikana. Ja riippuu siitä minkä kaltainen perustus teillä on, tuleeko teidän talonne kestämaan sen tai ei.

⁴² Monta elämää on pelastettu, koska on valmistauduttu myrskyihin. Ja monta elämää on menetetty, koska ei ole otettu vaarin tulossa olevien myrskyjen varoituksista.

⁴³ Jokin aika sitten, luin erään kertomuksen sanomalehdistä, siitä mitä tapahtui alhaalla Floridassa.

⁴⁴ Floridassa esiintyy usein suuria myrskyjä, jotka pyyhkäisevät sen läpi, pyörremyrskyjä, jotka tulevat mereltä, ja vesi nousee kaupunkiin ja pyyhkäisee pois kaiken. Minulle on kerrottu, että heidän sääprofeettansa ovat aina tähyilemässä sellaisia myrskyjä. Ja jotenkin, luonnonvoimien kautta, he voivat olla yhteydessä säätilan muutokseen ja ilmakehään, niin että he tuntevat nuo ilmanmuutokset, jotka aikaansaavat näitä myrskyjä; koska he ovat uhranneet koko elämänsä sen tutkimiseen, ja heillä on määrättyjä instrumentteja, joita tiede on valmistanut heille. Ja sitten he voivat varoittaa siitä ennakolta, ja tietää minne päin myrsky on tulossa, ja kuinka voimakas tuuli sen takana on; ja mistä suunnalta toiset myrskyt tulevat, ja nuo tuulet, kykenevätkö ne vastustamaan sitä, ja työntämään pois tuon myrskyn.

⁴⁵ Voisin pysähtyä tässä ja saarnata tunnin siitä, kuinka tarvitaan suurempi myrsky kuin se, joka on tulossa, tarvitaan voimakkaampi tuuli kääntämään tuo myrsky. Ja niin se on tänään. Me kaikki tiedämme, että meillä on tulossa oleva myrsky. Ja ainoa Tuuli, jonka tiedän voivan kääntää tuon myrskyn, on oleva tuo kohiseva Tuuli, joka lankesi Helluntaipäivänä. Minulle on kerrottu, että kaupungissa on juuri nyt miehiä, jotka puhuvat kommunismia vastaan, ja niin heidän tuleekin tehdä. Mutta pelkkä puhuminen sitä vastaan ei ole tarpeeksi, meidän täytyy löytää keino kääntää se ympäri. Ja on vain yksi asia, joka voi

kääntää ympäri tuon myrskyn, se on voimakkaampi Myrsky, joka voi ahdistaa sitä ja muuttaa sen suunnan.

⁴⁶ Ja näiden sääprofeettojen ennustukset ilmoista Floridassa ovat hyvin tarkkoja. Ja ne on annettu siinä tarkoituksessa, varoittaakseen ihmisiä.

⁴⁷ Uskon lukeneeni muutama vuosi sitten sanomalehdestä eräästä myrskystä, joka oli kulkemassa yli Floridan, Keski-Floridassa, ja kaikkia alueita Okeechobeen alueella oli varoitettu. Lähdin sieltä juuri noin viisi viikkoa sitten. Ja naapurissa oli eräs mies, joka oli radioyhteydessä koko ajan, näiden myrskyjen tähden, ja hän oli hyvin tunnettu kristitty. Ja hän kuuli tuosta suuresta pyörremyrskystä, joka oli tulossa sinne pain, repien maahan puita, ja jokaista oli varoitettu menemään turvaan.

⁴⁸ Ja hän ajatteli naapuriansa, joka kasvatti kananpoikia, ja noita kevyitä rakennuksia, joissa hän noita kananpoikia piti. Ja kaikki, mitä heillä elämässä oli, oli sidottu näihin kanapoiikiin, josta ne saivat elämisensä. Ja hän ryntäsi nopeasti, mieletöntä vauhtia sinne portille, pysäytti autonsa, hyppäsi ulos ja sanoi tälle miehelle: “Ota kaikki kananpoikasi ja pane ne myrskysuojaasi, ja tule nopeasti minun luokseni, koska on tulossa myrsky, joka tulee hävittämään kaiken.”

⁴⁹ Ja tuo mies seiso i ja katsoi häntä silmiin, nauroi häntä ja sanoi: “Hölynpölyä! Minä olen kuullut ihmisten ennustavan sellaista ennenkin, eikä sitä koskaan tapahtunut.”

⁵⁰ Ja tuo kristitty naapuri oli niin kiihtynyt, hän sanoi: “Mutta mitä, jos niin tapahtuu?”

⁵¹ Me kuulemme tuonkaltaisia huomautuksia, kautta linjan: “Minä olen kuullut, että sitä tulisi tapahtumaan, ja sitä tulisi tapahtumaan.” Mutta jonain päivänä se tulee tapahtumaan! Ja on soveliasta meidän kuunnella jokaista varoitusta.

⁵² Mutta tämä mies sanoi: “Minulla ei ole aikaa sellaiseen hullutteluun. Minä kasvatan kananpoikia, eikä minulla ole aikaa sellaiseen.”

⁵³ Ja hän huusi! Tuo naapuri sanoi: “Jumalan Nimessä, jätä nuo kananpojat sitten rauhaan ja tule nopeasti, sinä ja perheesi. Jos sinä et halua uskoa sitä, niin anna perheesi tulla.”

⁵⁴ Ja hän sanoi: “Minä en anna joidenkin radiovaroitusten kiihdyttää lapsiani. Lapseni ja minä olemme päättäneet, että me tulemme elämään niin kuin minä elän. Ja vaimoni tulee kuuntelemaan minua, koska minä olen se, joka hankin leivän tässä talossa, ja hänen on pakko kuunnella

veljeäni ja sisartani kädestä ja tietää, että me olemme Jumalan Kuningaskunnan kansalaisia: että me rakastamme toinen toistamme ja seisomme yhdessä tämän yhden suuren asian, Kristuksen asian puolesta. Olittepa te metodisteja, baptisteja, presbyteerejä, ykseysläisiä, kakseuslaisia, kolmeuslaisia, tai mitä te olettekin, sillä ei ole merkitystä, kunhan vain Jeesuksen Kristuksen Veri puhdistaa meidät kaikista synneistä. ja meillä on yhteys keskenämme. Sitä me juuri tahdomme, veljeyttä, yhteyttä!

¹⁴⁴ Ne seisoivat pelloilla, kieltäytyen seisomasta noiden seinien vierustoilla. Ihmiset ajattelivat sen olevan outoa. Se on outo asia. Mitä tapahtui? Äkisti siellä tuli maanjäristys, joka ravisteli nuo seinät maahan. Jos nuo pienet linnut olisivat olleet siellä, niille olisi käynyt niin kuin tuolle naiselle, hänen miehelleen ja lapsilleen siellä Okeechobeessa, ne olisivat kuolleet noiden kaatuvien seinien alle. Jos karja olisi seissyt siellä seinien varjoissa, ne olisivat tuhoutuneet niiden mukana. Se oli kolme vuotta sitten. Minulla on siitä lehtileike; ei, Tommy Nickelillä on se kristittyjen Liikemiesten Ääni -lehteä varten. Otsikot lehdessä sanoivat: “Linnut ovat palaamassa takaisin. Ja samoin karja on tulossa pelloilta.”

¹⁴⁵ Jos Jumala Nooan päivinä, voi varoittaa karjaa ja lintuja tulemaan turvaan arkkiin, kun hävitys, myrsky oli tulossa. Hän on yhä sama Jumala tänä iltana, Hän rakastaa karjaa ja lintuja. Ja jos Hän valmisti tien linnuille ja karjalle päästä pakoon tuomion vihaa, niin kuinka paljon enemmän Hän onkaan valmistanut pakotien teitä ja minua varten, jotka olemme Hänen luomisensa jälkeläisiä! Kuinka paljon enemmän Hän onkaan valmistanut pakotien meitä varten? Me tunnemme Pyhän Hengen vedon sydämessämme. Tuo hetki on tulossa. Me näemme atomi-ajan varjot, me näemme vety-ajan varjot, me näemme kansojen hajoavan, Israelin heräävän.

*Kansat hajoavat, Israel herää,
Merkit, jotka profeetat ennustivat
Pakanain päivät luetut,
Kauhujen täyttämät;
Palatkaa, Oi hajotetut, omaanne.*

Se on tie nykyään. Tehän kaikki tunnette tämän Haywoodin vanhan laulun.

*Lunastuksen päivä on lähellä,
Miesten sydämet pysähtyvät pelosta;
Olkaa täytetyt Hengellä, lamppunne puhtaina ja kirkkaina,
Katsokaa ylös! Teidän lunastuksenne on lähellä.*

Jumalan Pyhää Henkeä, jolla teidät on sinetöity lunastuksenne päivään saakka.” Vaikka arkki olisi keinunut kuinka kovin, vaikka salama olisi iskenyt kuinka monta kertaa sen lähelle: “Kymmenet tullannet kaatuvat sinun oikealla puolellasi, ja tuhannet sinun vasemmalla puolellasi, mutta se ei tule lähelle sinua.” Se on Pyhä Henki!

¹³⁶ Luen kuinka “hallavalla hevosella, ratsastava lähtee, jonka nimi on ‘Kuolema’, ja Helvetti seurasi häntä.”

“Mustan hevosen ratsastaja vaaka kädesssä.”

¹³⁷ “Koiniks-mitta nisuja yhden denarin, ja kolme koiniksia ohria yhden denarin! Mutta älä turmele öljyä äläkä viiniä.”

¹³⁸ Kuulen Raamatusta, Jumalan tulevista tuomioista, jolloin sairaudet, vaikkeudet ja onnettomuudet kohtaavat kansoja, ja jokainen kansakunta tulee hajoamaan palasiksi. [Tyhjä kohta nauhassa.]

¹³⁹ Kaikki oli hiljaa. Mutta Herra Jeesus karisti pois pimeyden hänen silmistänsä, ja hän tarttui kaupungin johtajaan ja huusi: “Minä näen! Minä näen!” Kun tuhansia seisoi siellä, muhamettilaisia ja niin edelleen...

¹⁴⁰ Minä sanoin: “Mikä nyt on Turva-arkki?” Minä sanoin: “Luin sanomalehdistänne yhtenä päivänä, kuinka kaikki nämä pienet linnut jotka istuskelivat näillä kiviaidoilla ja näissä suurissa torneissa rakennusten nurkissa...”

¹⁴¹ Tehän tiedätte, että Intia on köyhä maa, jossa ihmiset keräävät kiviä pellolta ja tekevät niistä aitoja. Ja nuo pienet linnut rakentavat pesänsä näiden kiviaitojen koloihin. Ne rakentavat pesänsä sinne, päästäkseen pois sateesta. Ja kaikki karja iltapäivisin, kun aurinko on painumassa länteen, seisoskelee näiden aitojen ja tornien varjoissa.

¹⁴² Mutta pariksi päiväksi siellä tapahtui hyvin outo asia. Kaikki nuo pienet linnut keräsivät poikasensa, ja lensivät kaikki yhdessä pois noilta muureilta, palaamatta takaisin edes yöksi. Ne menivät keskelle peltoja ja istuskelivat maassa, eikä karja halunnut tulla varjoon iltapäivällä. Ne pysyttelivät poissa noilta muureilta. Ne kerääntyivät yhteen ja seisoskelivat toistensa lähellä, toinen toistensa varjona.

¹⁴³ Veli, sisar, sitä Seurakunnan pitäisi tehdä! Me emme tarvitse näiden nykyaikaisten Babylonin tornien varjoja tänään. Me tarvitsemme siunauksen, toinen toisiltamme, olemaan yhteinen todistuksemme, että meidän kristillinen rakkautemme ja veljeytemme on vuodatettu sydämiimme pyhässä Hengessä. Se saa aikaan varjon, kun voin tarttua

minua. Minä olen pomo täällä, enkä niinä anna kiihottaa tai hermostuttaa lapsiani millään hölynpölyllä.”

⁵⁵ Ja tuo naapuri kääntyi, meni kotiinsa ja myrskysuojaansa.

⁵⁶ Ja äkisti, ennen kuin tuo mies edes huomasi, olivat pilvet hänen päällään! Sillä tavalla tuomio iskee. Se tulee niin äkisti, että te ihmettelette, kuinka se voi tulla niin nopeasti. Olen nähnyt erään julman miehen, joka kerran kirosi Jumalaa, lankeavan maahan ja kirkuvan ja sanovan: “Kuinka Sinä voit kohdella minua tällä tavalla?” Kun kaikki, koko perustus oli pyyhkäisty pois hänen altaan yhdessä hetkessä. Kannattaa ottaa vaarin varoituksesta.

⁵⁷ Oi, te voitte nauraa sanansaattajaa, te voitte kyetä jopa tappamaan hänet. Mutta, te ette voi tappaa sanomaa, se tulee menemään eteenpäin kaikesta huolimatta. Jumalan sanoma on Iankaikkinen. Hänen Sanansa eivät tule koskaan pettämään.

⁵⁸ Paavali onnistui saamaan Stefanuksen kivitetyksi. Mutta koko elämänsä ajan, siihen asti kunnes hän antautui Kristukselle, hän ei koskaan kyennyt pääsemään pakoon tuota Sanomaa: “Minä näen taivaat avattuina, ja Jeesuksen seisomassa Jumalan oikealla puolella.” Jokin sai otteen hänestä. Se ei ollut sanansaattaja, vaan sanoma, joka hänellä oli.

⁵⁹ Myrskyn pyyhkäistessä ylitse, se vei mukanaan kananpojat ja tuon farmarin, eivätkä he koskaan löytäneet hänen ruumistaan.

⁶⁰ Ja hänen vaimonsa, taisteli mielettömästi... He asuivat lähellä suurta Okeechobee järveä, ja vedet alkoivat nousta, pyörremyrskyn nostaessa vedet järvestä pohjaa myöden. Ja se tekee ne niin vaarallisiksi; ne ovat matalia, ja veneet keikkuvat, ja aallot nousevat ylös ja peittävät ne alleen. Myrskyt tulevat, pyörittävät vettä ja kuljettavat sen mailien päähän. Ja vedet nousivat, kunnes äiti tiesi, ettei ollut muuta toivoa kuin saada lapset rakennuksen harjalle. Ja hän kokosi lapsensa ja vei heidät katolle, ja siellä he riippuivat kiinni savupiipussa.

⁶¹ Ja sitten villieläimet... vesimokkasiinikäärme, uskon, että se on kuolettavampi kuin teidän floridankalkkarokäärmeen tällä. Ne ryömivät turvaan sinne katolle heidän kanssaan. Ja koska hän oli kuunnellut miestään eikä ollut ottanut vaarin varoituksesta, hänen täytyi... Hän polki niitä jaloillaan ja hakkasi niitä, mutta, hänen täytyi seistä katselemassa, kuinka nuo vihaiset käärmeet purivat hänen lapsiaan, niin että he kuolivat siellä katolla. Äitiä itseään oli myös purtu niin pahoin, että lopulta hän kuoli; ja vain tällä tavalla kertomus voi mennä. Kun myrsky oli vaiennut, ja kun etsintäjoukot olivat etsimässä

ruumiita, he löysivät hänet makaamassa talonsa harjalla, lapset vierellään.

⁶² Oi, kannattaa ottaa vaarin varoituksesta! Ensimmäinen asia ennen varoituksen antamista, on tehdä turvallisuusvalmistelut, tai muuten ei ole tarpeen lähettää edes varoitusta. Ja varoitus on vain jonkun ääni, joka saa teidät varautumaan vaaraan. Mutta valmistelut täytyy olla tehty ensin. Ja sitten, jos valmistelut on tehty, silloin varoituksen tullessa se saa teidät tekemään päätöksenne, haluatteko kuunnella sitä vai ette. Jos te ette halua kuunnella sitä, niin se on teidän asianne. Jos te kuuntelette sitä, niin on olemassa turvapaikka.

⁶³ Jumalalla on samanlainen menetelmä. Me toimimme Jumalan menetelmän mukaisesti sillä tavalla. Varhaisina päivinä, ennen vedenpaisumusta, olivat ihmiset tulleet niin pahoiksi ja synnillisiksi, ettei Jumala voinut katsella sitä ja olla oikeamielinen.

⁶⁴ Jumala on oikeamielinen, ja Hänellä on lakinsa. Kun nuo lait on rikottu... Minkä tahansa lain rikkomuksella täytyy olla rangaistus, tai se ei ole laki. Te ette voi rikkoa Jumalan lakeja joutumatta maksamaan siitä jossakin. Teidän täytyy tehdä se. Raamattu sanoo: "Olkaa varmat, että teidän syntinne tulevat tavoittamaan teidät."

⁶⁵ Ja mikä on synti? Haluaisin pysähtyä tässä hetkeksi. Monet ajattelevat, että tupakoiminen on synti. Se ei ole. Monet ajattelevat, että valehteleminen on synti. Mutta se ei ole. Aviorikoksen tekeminen, se ei ole synti. Ne ovat epäuskolle kuuluvia ominaisuuksia. Syy, miksi te teette noita asioita on se, että te ette usko.

⁶⁶ On vain kaksi mahdollisuutta, mitä te voitte olla, te olette joko uskovainen tai uskomaton. Jos te olette uskovainen, te ette tee noita asioita. Jos te teette niitä, te ette tiedä minkälainen tunnustus teillä on; ja jos te teette sen, silloin "Jumalan rakkaus ei ole teissä". Raamattu sanoo niin. Meillä on liian paljon tunnustamista, ilman että meillä on mitään, liian monet puhuvat siitä, mutta eivät elä sitä.

⁶⁷ Uskon, että meillä on jopa liian paljon saarnojen harrastamista, mutta ei tarpeeksi saarnojen elämistä. Olisi paljon parempi, jos me eläisimme saarnamme, silloin jokainen meistä voisi olla saarnaaja. Se on parempi elää minulle saarna kuin saarnata minulle se. Raamattu sanoo, että "te olette Jumalan kirjoittamia kirjoja, joita kaikki lukevat." Niinpä on parasta elää saarna.

⁶⁸ Synti on sitä, että te ette usko. Eikö Jeesus sanonutkin lihansa päivänä maan päällä, eikö Hän kutsunutkin... Ihmisiä, jotka eivät

¹²⁷ Hän sai uuden mahdollisuuden, mutta sinä et ehkä saa sitä. Kun Jumalan tuomiot alkavat langeta, silloin ei enää ole tilaisuutta. Sinulla on tilaisuus nyt. Tämä on sinun tilaisuutesi.

¹²⁸ Tuo myrsky oli hänen yllään! Hän sanoi: "Saarnaaja, onko minun kaltaiseni miehen mahdollista olla sellaisessa turvassa, että kun kuolema alkaa tulla ylleni, minä voin puhua Hänelle, niin kuin tuo vanha pyhä nainen teki?"

¹²⁹ Minä sanoin: "Poikani, Jeesuksen Kristuksen Veri, joka teki hänet sellaiseksi, voi tehdä sinut sellaiseksi juuri nyt."

¹³⁰ Olin seisomassa autoni vieressä. Hän oli hyvin pukeutunut poika, sivistynyt ja koulutettu. Hän lankesi polvilleen siellä kuraisella pihalla, ja siellä hän löysi tuon Kätköpaikan, tuon Turvapaikan myrskyn aikana, tuon Kallion väsyneessä maassa.

¹³¹ Sinun ei tarvitse olla väsynyt niin kauan, kun olet tuolla Kalliolla. Tuo Kallio on paikka, joka ei väsy. Tuo Kallio on tyydyttävä paikka. Sinä voit istua rauhassa ja katsella ulos, niin turvallisena kuin vain voit.

¹³² Hetki on tulossa, ja nyt on, (ja sinetöiminen on melkein ohitse), jolloin jokaisen miehen ja naisen maan päällä täytyy joko olla tuossa Turvapaikassa, niin kuin oli Nooan päivinä, tai sitten olla Sen ulkopuolella. Teidän täytyy tehdä ratkaisunne. Tuo turva on Jeesus Kristus. Hän on ainoa paikka, ainoa, jolla on lankaikkinen Elämä. Kukaan ei voi tulla Isän tykö paitsi Hänen kauttaan. Hän on meidän turvallinen Arkkimme. Pyhä Henki todistaa kanssamme nyt, että me olemme siirtyneet kuolemasta Elämään.

¹³³ Ja, kun me katsomme hautaa, ja tiedämme, että jokainen meistä menee sinne!

¹³⁴ Me näemme sanomalehdistä, että on tulossa myrsky! Kun menette kotiin, niin tehkää minulle pieni palvelus, älkää menkö vuoteeseen, ennen kuin olette lukeneet Ilmestyskirjan 8. luvun. Te näette tulossa olevat vitsaukset ja myrskyn, ja, että ne tulevat iskemään maata, ja ukkosenjylinät ja salamat tulevat ravistelemaan taivasta. Voi-huudot tulevat kulkemaan kansakunnan ylitse. Ihmiset tulevat mätänemään lihassansa. Taudit tulevat iskemään heitä, joista lääkärit eivät tiedä mitään.

¹³⁵ Mutta muistakaa, ennen kuin se tapahtui, oli sinetöiminen ensin! Ja kuoleman enkeleille ja vitsauksille Jumala määräsi: "Älkää tulko lähelle yhtäkään niistä, joilla on Sinettä otsassansa!" Ja Jumalan Sinetti on Pyhän Hengen kaste. Efesolaiskirje 4:50 sanoo: "Älkää murehduttako

¹²⁰ Ja sitten tämä poika sanoi: “Minä aloin ajatella: ‘Toivon ettei se iske tänne, koska minä en ole valmis lähtemään.’” Joskus te odotatte liian kauan, tiedättehän.

¹²¹ Sitten hän sanoi: “Vain muutamassa hetkessä tuuli alkoi puhaltaa ja puut huojua.” Ja hän sanoi kuunnelleensa. Siellä oli vain telttakangas hänen ja tuon paikan välissä, jossa tuo vanha nainen nukkui, ja hän sanoi tuon vanhan naisen koputtaneen tuota telttakangasta ja sanoneen: “Poikaseni, poikaseni?”

Hän sanoi: “Niin?”

¹²² Nainen sanoi: “Etkö haluaisi tulla minun puolelleni? Minulla palaa täällä myrskylyhty.” Ja hän sanoi: “Menin hänen puolelleen, koska pelkäsin kuollakseni. Ja hänellä oli siellä myrskylyhty erään vanhan saippualaatikon päällä, ja hän sanoi: ‘Haluaisin kysyä sinulta jotakin.’”

Hän sanoi: “Niin rouva.”

Tämä sanoi: “Oletko sinä valmis kohtaamaan Herran?”

Hän sanoi: “Silloin minä todella aloin pelätä. Ja sanoin: ‘En rouva, en ole.’”

¹²³ Hyvä on kultaseni”, tuo nainen sanoi, “minä haluan kertoa sinulle jotakin. Sinun on paras valmistautua nyt, koska sinun ehkä täytyy kohdata Hänet valmistautumattomana, seuraavien muutaman minuutin kuluessa. Etkö haluaisi polvistua kanssani tähän?”

¹²⁴ Hän sanoi: “Me polvistuimme tuon vanhan saippualaatikon viereen.” Hän sanoi: “Saarnaaja, minä kerron sinulle totuuden, minä olin liian peloissani rukoillakseni.” Hän sanoi: “Puut läimähtelivät tuota rakennusta vasten, ja salamat välähtelivät ja jyrähdykset ravistelivat sitä. Pelkäsin liikaa rukoillakseni.” Hän sanoi: “Kun aloin sanoa: ‘Herra, ole armollinen’, kuului räjähdys ja salama välähti. Ja minä sanoin: ‘Missä minä olinkaan? Herra, ole armollinen’, ja taas räjähti ja välähti.”

¹²⁵ Hän sanoi: “Mutta minä opin siitä jotakin.” Hän sanoi: “Tuo vanha pyhä nainen vain istui siellä niin rauhallisena ja onnellisena kuin vain voi olla.” Hän sanoi: “Tuo nainen puhui Hänelle kuin olisi tuntenut Hänet lapsesta alkaen, aivan kuin Hän olisi ollut hänen isänsä tai äitinsä. Häntä se ei mitenkään häirinnyt.”

¹²⁶ Hän sanoi: “Minä pelkäsin kuollakseni, ja lopulta sain sanotuksi nämä sanat: ‘Herra, jos Sinä vain annat minun elää, ja minä löydän paikan, jossa se on vähän hiljaisempaa, niin minä tulen tulemaan Sinun tykösi.’”

valehdelleet, jotka eivät olisi varastaneet tai tehneet aviorikosta, ja jotka olivat vanhurskaita miehiä, saarnaajia, pappeja, Hän sanoi heille: “Te olette isästäne Perkeleestä”, koska he eivät uskoneet Jumalan Poikaan. “Hän, joka ei usko, on jo tuomittu.”

⁶⁹ Jokin aika sitten, antaessani alttarikutsua... Minä rakastan Joh. 5:24. “Hänellä, joka kuulee Minun Sanani, ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, on Iankaikkinen Elämä; eikä hän tule tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.” Se, joka uskoo...

Sanottiin: “Se on kovasti helppoa.”

⁷⁰ Ei, se on kovasti syvällistä sillä: “Kun te uskotte!” “Ei kukaan voi kutsua Jeesusta ‘Kristukseksi’, paitsi Pyhässä Hengessä.” Kun teillä on Pyhä Henki, silloin te olette uskoneet Iankaikkiseksi Elämäksi, ja teillä on Iankaikkinen Elämä. “Hän, joka kuulee Minun Sanani, ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on Iankaikkinen Elämä; eikä hän ole tuleva tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.” Hän on tehnyt valmisteluja!

⁷¹ Ja Jumala oli nähnyt maailman pahuuden, Hän oli nähnyt tuon pahan ja avionrikkoja sukupolven, eikä Hänen pyhyytensä voinut kestää sitä enempää.

Voi, tätä synnillistä maailmaa!

⁷² Ollessani eräänä päivänä matkalla ruokatavaraostoksille vaimoni kanssa, me puhuimme eräästä nuoresta naisesta kaupungissamme. Ilma oli todella kylmä; ja pieni turkistakki yllään, moraalittomasti pukeutuneena, nuo pienet shortsit yllään, joita käytetään kesäaikana; ja maassa oli jo hieman lunta. Vaimoni sanoi: “Sinä tiedät, ettei tuo nainen voi tuntea oloansa miellyttäväksi.”

Minä sanoin: “Ei, Hän ei yksinkertaisesti ole järjissään.” Hän sanoi: “Tiedätkö, että hän käy yliopistoa.”

⁷³ Siihen minä sanoin: “Hän saattaa käydä yliopistoa, mutta se ei merkitse, että kaikki olisi kunnossa. Hän ei voi olla henkisesti kunnossa.”

⁷⁴ Kun me menemme Saksaan... Olin Saksassa jokin aika sitten, suuressa kokouksessa, jossa Herra antoi meille noin kymmenentuhatta sielua illassa. Ja olin niin hämmästynyt eräänä iltana, tullessani kokouksesta, katu alas erääseen paikkaan, jonne minut oli kutsuttu pienelle lounaalle. Se oli kokouksen päätyttyä, ja kaikki kristityt istuivat siellä yhdessä juoden olutta. No niin, Amerikka, Kanada ja Englanti

overt ainoat kansakunnat, joiden tiedän kieltävän kristityiltä ryyppäämisen. He eivät tule humalaan, niin kuin me amerikkalaiset. Sitten, kun minä en juonut sitä, pöydän laidalta tuli hetkisen kuluttua kysymys: "Mikä oli vikana", kun minä en juonut oluttani, "siksikö, ettei se ollut hyvää?"

⁷⁵ Ja tohtori Guggenbuhl, joka istui vieressäni, oli minulle tulkkina. Minä kysyin: "Mistä he kaikki oikein mutisevat minulle?"

Hän sanoi: "He ihmettelevät, miksi sinä et juo."

⁷⁶ No niin, tiedän kirjoitetun: kun olet Roomassa, ole roomalainen. Mutta minä sanoin: "Sano heille näin: 'Minä en tuomitse heitä. Mutta minä synnyin nasiiri syntymän, eikä minun tule juoda.'" En halunnut loukata heitä. Ja he ymmärsivät sen, ja jatkoivat juomista.

⁷⁷ Ja sitten Italiassa oli melkein sama juttu. Ja monissa eri osissa maailmaa, mennessänne eri maihin, te löydätte sieltä tuon kansakunnan hengen.

⁷⁸ Muistan kuinka Pyhä Henki varoitti minua menemästä NMKY:hyn Suomessa. Minä en tiennyt, mitä se oli. Ja tulin tietämään, että siellä oli kylvettäjänsia. Minä pysyin poissa sieltä, enkä halunnut mennä tohtori Mannisen ja muiden kanssa uimaan. Ja sain tietää, että nuo pesijänsiaiset pesivät miehiä siellä. Minä sanoin: "Se ei ole oikein!"

⁷⁹ "Niin", hän sanoi, "Veli Branham, se on aivan yhtä oikein kuin teidän sairaanhoitajattarenne Yhdysvalloissa. Heidät on koulutettu sitä varten."

⁸⁰ Minä sanoin: "Minä en välitä, kuinka paljon heitä on koulutettu, sitä ei ole koskaan tarkoitettu sillä tavalla. Jumala vaatetti heidät ja teki heidät erilaisiksi." Niin se on. Mutta he eivät kiinnitä mitään huomiota Siihen.

⁸¹ He olivat suomalaisia, hienoja ihmisiä, mutta se on kansakunnan henki. Minne tahansa te menette, te huomaatte kansakunnan hengen. Ja tulkaa Amerikkaan, silloin te todella saatte sitä, se on pahin kaikista.

⁸² Ja vaimoni sanoi minulle: "Nuo ihmisethän käyvät kirkossa, ja olen usein ihmetelty, miksi se ei tuomitse heidän omaatuntoansa."

Minä sanoin: "Kallis vaimoni, salli minun sanoa se sinulle: 'He ovat amerikkalaisia.'" Hän sanoi: "Emmekö me sitten ole?"

⁸³ Minä sanoin: "Emme. Me vain elämme täällä. Mutta me olemme syntyneet Ylhäältä. Jumalan Pyhä Henki on tullut yllemme."

enemmän tai vähemmän harhailija. Minun vanha äitini oli todellinen kristitty. Minun sisareni oli kristitty. Minulla on myös yksi kristitty veli." Hän sanoi: "Minä olin perheen nuorin lapsi ja olin hemmoteltu alusta alkaen, koska he olivat niin hyviä minulle." "Mutta", hän sanoi, "minä en kuunnellut äitiäni tai jumalisia sukulaissiani, vaan halusin olla kulkija. Minä halusin elää 'miehen elämää'." Hän sanoi: "Minä ajattelin, että kristittynä olemisen oli jonkinlaista heikkoutta tai naisellisuutta. Ja minusta tuli kokki, ja olin erittäin hyvä ammatissani."

¹¹⁴ Ja hän sanoi: "Syystä tai toisesta, minä halusin mennä Pohjoiseen. Ja yhtenä päivänä horjuin eräälle metsämiesten leirille, jossa hakattiin paperipuuta. Olin rahaton ja sanoin työnjohtajalle: 'Onko sinulla kokin tarvetta?'" Hän näytti suosituksensa, jotka hänellä oli taskussaan eri paikoista, joissa hän oli ollut pääkokkina.

¹¹⁵ Ja hän sanoi: "Meillä on jo kokki. Mutta kuitenkin me voimme antaa sinulle hieman rahaa, päästäksesi jaloillesi. Meillä on siellä eräs vanhemmanpuoleinen värillinen nainen, ja hän on hyvä kokki. Mutta mene ja puhu hänen kanssaan, ehkä hän voi käyttää sinua. Ja, jos niin on, niin me voimme antaa sinulle hieman rahaa, kunnes pääset jaloillesi."

¹¹⁶ Hän sanoi, että se oli kaikki, mitä hän tarvitsikin. Ja hän meni sinne tapaamaan tuota vanhaa naista, ja sanoi auttaneensa häntä noin kaksi tai kolme päivää.

¹¹⁷ Ja yhtenä yönä maatessaan siellä, hän sanoi huomanneensa valon välähdyksiä seinällä. Ja ihmeteltyään oliko siellä joku ulkopuolella, hän sanoi kuulleen syvän jyrähdyksen, ja se oli ukkonen. Ja hän kuuli joidenkin äänten ulkopuolella puhuvan, ja he sanoivat: 'Meidän on parasta hakea hevoset ja huolehtia niistä, koska me emme ehkä ole täällä kovin pitkään.' Hän sanoi ottaneensa peitteen pois päänsä päältä ja kuunnelleensa seinää vasten. Ja salamoiden välähtäessä hän sanoi nähneensä siellä leirin pomon ja hevostenhoitajan. Ja heidän puheestaan hän ymmärsi, että myrsky oli tulossa vuorten ylitse.

¹¹⁸ Ja siellä pohjoisilla alueilla me kutsumme sitä "pohjalaiseksi", ja se tulee nopeasti, ilman varoitusta. Teillä ei ole aikaa tehdä yhtään mitään. Vuo vuoret ovat niin korkeat, että se on päällä yhdessä hetkessä.

¹¹⁹ Ja tuo välähdys oli ollut salama. Ja hän kuuli hänen sanovan: "Tiedätkö, meitä ei ehkä ole täällä hetken kuluttua. Tuo kuulostaa siltä, kuin olisi tulossa hirmuinen pyörremyrsky."

¹⁰⁵ Oi, Mikä ihmeellinen asia. Tarkoitatteko, että joku kieltäytyisi tulemasta ulos ja vaeltamasta Siinä? Hänessä olisi jotakin vialla. Lopulta, jos hän ei saa auringonvaloa, hän tulee kalpeaksi. Hän tulee todella kalpeaksi, ja sairastuu.

¹⁰⁶ Se on vikana maailmassa nykyään. Se on vikana useimpien seurakuntien kanssa tänään. Me tulemme aneemisiksi. Me tarvitsemme verensiirtoa. Me olemme kalpeita, koska hengellinen elämämme on sairas. Meillä ei enää ole intoa etsiä sieluja, varoittaa ihmisiä saadaksemme naapurinne, ystävämme, maitomiehen, sanomalehtipojan. Mitä tahansa se sitten onkin, tuokaa joku Herralle Jeesukselle. Me olemme kalpeita, me kieltäydymme vaeltamasta Valossa, mikä on meidän etuoikeutemme, me emme onnistu uskomaan Jumalalliseen terveyteen, Jumalallisen parantamisen kautta.

¹⁰⁷ Minulle kerrotaan Raamatussa, että tulisi aika, jolloin niiltä, jotka eivät ole tässä ihmeellisessä Pojan Valossa, tulisivat ilman linnut syömään lihan heidän yltään; että taudit ovat tulossa ja lääkärit eivät tule koskaan olemaan kykeneviä pysäyttämään sitä. Ne ovat Jumalan vitsaukset.

¹⁰⁸ Nuo egyptiläiset lääkärit, jotka olivat paljon älykkäämpiä kuin meidän lääkärimme tänään, eivät voineet pysäyttää Jumalan vitsauksia, eivät myöskään heidän ennustelijansa tai jäljittelijänsäkään. Siinä tarvittiin Goosen ja Jumalan Voima, pitämään Hänen kansansa karitsan veren alla.

¹⁰⁹ Pyhä Henki on tuo Ovi tänään. Pyhä Henki on tuo turva tänään.

¹¹⁰ Olin eräässä kokouksessa äskettäin. Katselen juuri erästä värillistä veljeä, joka istuu täällä, hän ja hänen vaimonsa. Olen tarkannut häntä koko ajan saarnatessani, kuinka hän nyökkää päätään ja iloitsee kokouksessa, ja se toi mieleeni erään ajatuksen.

¹¹¹ Eräs poika tuli kerran kokoukseen. Ja heti, kun kokous oli ohitse, hän juoksi luokseni ja sanoi: "Saarnaaja, minä haluan löytää Herran Jeesuksen tänä iltana." Minä olin pitämässä parantamiskokousta.

¹¹² Ja minä sanoin: "Varmasti, veljeni, olen enemmän kuin onnellinen voidessani johtaa sinut Hänen tykönsä."

¹¹³ Sen jälkeen, kun hän oli antanut sydämensä Herralle, hän sanoi: "Uskon sinun ihmettelevän, miksi minä juoksin tänne sillä tavalla." Hän sanoi: "Kuulin sinun olevan kaupungissa ja tulin tänne nähdäkseni sinut." Hän sanoi: "Minä kerron sinulle tarinani. Minä olen ollut

⁸⁴ Sen vuoksi me olemme pyhiinvaeltajia ja muukalaisia täällä, tämä ei ole meidän pysyvä paikkamme. Vaan me etsimme tulevaa Kaupunkia, jonka Rakentaja ja Tekijä on Jumala. Sen vuoksi, kun te synnytte Ylhäältä, on Jumalan Pyhä Henki tullut alas ja muuttanut teidän luonteenne. Ei väliä, vaikka teidän sisarenne, teidän äitinne tai teidän, paras ystävänne pukeutuisi sillä tavalla; mutta kristitty, joka on syntynyt Jumalan Hengestä, on syntynyt ylhäältä, ja heillä on toisen Kuningaskunnan Henki. Oi, olen niin iloinen siitä! Tuo Pyhän Hengen yksinkertaisuus; seurata sitä, tarkata Sitä, kuinka Se käyttäytyy, niin Se saa teidät käyttäytymään.

⁸⁵ Sillä tavalla se oli Nooan päivinä, ja Jumala oli saanut niin tarpeekseen siitä. Mutta ennen kuin Jumala lähetti myrskyn hävittämään koko maailman, Hän teki valmisteluja niitä varten, jotka halusivat välttää siltä. Ja voin nähdä Nooan seisomassa siellä arkin ovella, saarnaamassa vanhurskautta. Oi, siellä ei ollut monia, jotka olisivat kuunnelleet häntä.

⁸⁶ He olivat jotenkin samanlaisia kuin tänään. He tahtovat huvitusta, eivätkä Evankeliumia. Voi näitä Hollywood-evangelistoja, jotka pelkäävät kutsua syntiä synniksi.

⁸⁷ Me tarvitsemme joitakin vanhanaikaisia takametsien saarnaajia, joilla on Pyhä Henki, ja, jotka eivät pelkää saarnata Evankeliumia paljain käsin, ilman minkäänlaisia silkkihanskoja; vaan saarnaavat Herran Jeesuksen Tulemuksesta, tuomiosta pahoille ja Taivaasta vanhurskaille, ja sen pikaisesta tulemuksesta! Milloin? Minä en tiedä, eikä kukaan muukaan. Mutta minä varoitan omaa sukupolveani. Jos se tulee nyt, minä haluan, että ihmisiä on varoitettu.

⁸⁸ Voin nähdä Nooan siellä arkkinsa ovella. Oi! Minä haluaisin uskoa yhden asian, että se ei ollut sillä tavalla; mutta Nooa seisoi tuolla ovella, joka oli ainoa ovi turvaan.

⁸⁹ Voin nähdä Mooseksen myöhemmin seisomassa ovella, jonka pihtipeliin oli sivelty verta, saarnaamassa tuomiota.

⁹⁰ Tänään Jeesus on lammastarhan Ovi, ja Evankeliumin palvelijat seisovat tuolla Ovella, vedoten seurakuntaan ja pyytäen heitä tulemaan turvaan.

⁹¹ Ja ilman epäilystä monet siellä nauroivat Nooaa, ja tekivät pilaa hänestä. Raamattu sanoi: "He olivat pilkkaajia." Voin kuulla heidän sanovan jotakin tämänkaltaista: "Nooa, jos sinulla ei ole mitään tämän parempaa viihdettä, niin me jäämme kotiin."

⁹² Maailma tänään, Amerikka, ihmiset eivät halua Evankeliumia. He tahtovat viihdettä. Ihmisillä täytyy olla jotakin viihdyttämässä heitä; paljon mielikuvituksellista musiikkia, tai jotakin sen kaltaista, tai jonkinlaiset kutsut, jotkut makkaranpaistojuhlat, jotka kyllä ovat sopivia, mutta seurakunnan ulkopuolella. Vaan seurakunta on se paikka, jossa tuomio tulisi saarnata Herran Jeesuksen ylösnousemuksen Voimassa, ja varoittaa ihmisiä. Tuomio alkaa Jumalan huoneesta: ei mitään juhlia; vaan tuomio.

⁹³ Lootia varoitettiin. Ja kun nuo Enkelit, vaikka hän ei tiennytäkään, että he olivat Enkeleitä, kun he menivät sinne alas, heidän sanomansa Sodomalle oli: "Tulkaa ulos tästä syntisestä paikasta. Jumala on valmistanut pakotien teitä varten. Tulkaa ulos tästä syntisestä paikasta."

⁹⁴ Jeesus sanoi: "Niin kuin oli Sodomän päivinä..." Katsokaa minkälaista elämää ihmiset viettivät. Ja Jeesus vertasi tuota päivää tähän päivään: synnillistä.

⁹⁵ Tarkatkaa mitä tapahtui, kun Loot meni kertomaan läheisillensä. He nauroivat häntä ja tekivät pilaa hänestä. "Ja kaupungin synnit vaivasivat hänen vanhurskasta sieluansa." Tuo Enkelien sanoma ei herätellyt heitä, sillä ei ollut mitään vaikutusta heihin. Mutta heitä pyydettiin tulemaan ulos, koska tuomio oli kaupungin yllä, ja Jumala olisi tuova tulimyrskyn kaupungin ylle. Ja he kieltäytyivät lähtemästä. He kieltäytyivät tulemasta ulos. He olivat tyytyväisiä synneissäänsä.

⁹⁶ Ihmisillä tänään näyttää olevan niin mukavaa synnissä, koska me omistamme uuden auton, koska me voimme syödä kolme ateriaa päivässä, ja nukkua puhtaassa vuoteessa. Se on hienoa. Se olisi hyvä asia, mutta kun sen kaltainen menestys tulee, me unohdamme Jumalan. Minä uskon meidän tehneen niin. Me saarnaajat ja me kristityt olemme olleet niin kiinnostuneita ohjelmissamme rakentamaan kirkkojamme, saadaksemme paremman kirkon, tai jotakin sellaista, tai suuremman kirkon, paremmat kirkonpenkit. Tehän tiedätte, mitä minä tarkoitan. Ja me olemme jättäneet pois pääasian: tuomion, vanhurskauden. Pyhän Hengen Voiman, ylösnousemuksen ja lankaikkisen tuomion.

⁹⁷ Enkeli ei koskaan jättänyt saarnaamatta sanomaa. Vaikka heitä yritettiinkin pysäyttää, heidän sanomansa kulki eteenpäin kaikesta huolimatta.

⁹⁸ Huomaatteko, että on aivan kuten mies, joka sanoo: "Minä kieltäydyn uskomasta, että aurinko paistaa. Minä en halua enää olla missään tekemisissä auringon kanssa." Hän sulkee silmänsä ja menee

talonsa kellariin ja sanoo: "Minä kieltäydyn tietämästä, että aurinko paistaa."

⁹⁹ Te sanoisitte: "Veli Branham, tuon miehen järjessä olisi jotakin vikaa."

¹⁰⁰ No niin, ihminen, joka hylkää Jeesuksen Kristuksen, on samalla perustalla. Pyhä Henki on paljon todellisempaa kuin auringonpaiste. Aurinko tulee pettämään, mutta Pyhä Henki ei voi epäonnistua. Se ei valaise ainoastaan näkökykyämme, vaan Se valaisee sielumme, Se on kirkkauden Valo, joka johtaa meidät Jumalan tykö, heijastaen meille kuvan Golgatasta ja Herran Jeesuksen kärsimyksistä; tulossa olevasta tuomiosta ja pakotiestä niitä varten, jotka tahtovat tulla. Minä olisin mieluummin täysin sokea fyysisesti, ja säilyttäisin hengellisen näkökykyni, kuin että olisin täysin sokea hengellisesti ja säilyttäisin fyysisen näkökykyni. Minä haluan, että minulla on hengellinen näkökyky.

¹⁰¹ Huomatkaa, mikä tuossa miehessä on vikana? Hänen ystävänsä tulisivat ja sanoisivat: "Jim, John", tai mikä hänen nimensä onkin, "sinä olet väärässä. Tule ulos sieltä vanhasta likaisesta, ummehtuneesta kellaristasi."

¹⁰² Hän vain seisoi ja sanoisi, "Sanon teille, että olen tyytyväinen siellä missä olen!" Hän ei halua tervetullutta auringonvaloa. Hän ei halua sen parantavia säteitä. Hän ei halua sen kauneutta, sen lämpöä elämänsä. Tuossa miehessä olisi jotakin vialla.

¹⁰³ Ja niin on jokainen mies ja nainen, joka haluaa pysyä likaisessa maailmassa, suljettuna epäuskon ummehtuneessa synnissä ja sanoo: "Ihmeiden päivät ovat ohitse. Ei ole sellaista asiaa kuin jumalallinen parantuminen. Pyhää Henkeä ei ole." Se tulee siitä, että te kieltäyditte tulemasta ulos ummehtuneisuudesta ja Perkeleen luolista. ja helvetistä, ja synnistä, ja ylpeydestä. Vaeltakaa Evankeliumin Valossa, joka tulee tuomaan teille lämpöä.

¹⁰⁴ Oi, kuinka miellyttävää Se onkaan, kun näkee tulossa olevat tuomiot ja tuntee Pyhän Hengen lohduttavan tunteen! Oletteko kuulleet puhuttavan atomipommeista? Ja ajatelkaa vain, mitä on tapahtunut, te tunnette yli ymmärryksen käyvää rauhaa! Tuo pommi on tuskin ehtinyt räjähtää, kun me jo tulemme olemaan Jeesuksen läsnäolossa, ja teillä on lankaikkinen Elämä; me vanhat ihmiset tulemme jälleen nuoriksi; vauvat tulevat täysi-ikäisiksi; eikä ole enää kuolemaa eikä murhetta.